

Recreatie

'Daarom ook is iemand die één met Christus is, een nieuwe schepping. Het oude is voorbij, het nieuwe is gekomen.' (2Korinthiërs 5:17)

Een hoofdzaak van de Bijbelse verkondiging is, dat God de wereld heeft geschapen: zij is er niet maar toevallig. Wij zijn geen speling van het lot, God wilde, dat we er zouden zijn. Hij maakte de aarde leefbaar. Als een refrein klinkt in het scheppingsverhaal: 'en zie: het was zeer goed'. 'Zeer goed', zei God toen Hij naar zijn schepselen keek; precies zo mooi als Hij ze bedoeld had.

'En God rustte op de zevende dag...' – waarom, was Hij moe? Het doet vermoeden, dat Hij daarna weer verder ging met zijn werk! Nergens staat dat Hij sindsdien is blijven rusten. Deze wereld is niet 'af', God is nog altijd met haar aan het werk.

Het voorgaande wordt beschreven in de eerste twee hoofdstukken van de Bijbel. En we weten het: in het derde hoofdstuk voltrekt zich het drama: de schepping is niet 'zeer goed' gebleven... De mensen komen op het idee, dat ze ook wel zonder God kunnen; sterker nog: hun wordt wijsgemaakt, dat ze ook zelf God kunnen zijn. En in hun val slepen ze de hele schepping mee. Zo is alle ellende en moeite, en ook de dood in de wereld gekomen.

En hoe reageert God daarop?

God zei niet: 'Nu ja, dan maar wat minder goed; gaat ook nog wel'. Hij is niet zo snel tevreden.

God gaf zijn schepping ook niet prijs: project mislukt, helaas! Als wij iets maken en het functioneert niet, gooien we het weg. God niet.

Ook al zijn wij ontrouw, Hij blijft trouw. Hij kan niet anders, want Hij is God. Hij zal niet rusten, voordat Hij opnieuw kan zeggen: 'Zeer goed!' God laat het er niet bij zitten. Hij ziet niet met lede ogen aan, hoe zijn werk eraan gaat, maar Hij komt meteen met een verlossingsplan.

Op maar liefst zeven plaatsen in de Bijbel wordt uitdrukkelijk gesproken over 'een nieuwe schepping'. En dat niet, zoals u misschien zou denken, alle zeven keer in het Nieuwe Testament; bij de profeet Jesaja zegt God al: *'Ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde; aan wat vroeger was, zal niet gedacht worden'* (Jes. 65:17); en dat wordt op andere plaatsen in de Bijbel verschillende keren herhaald.

Zomer is de tijd dat veel mensen 'opleven', vakantie, lange dagen. 'Recreatie' noemen we dat, wat mensen gaan doen als ze met vakantie zijn. Dat is een bijzonder woord, want 're-creatie' betekent: her-schepping. Gaan we onszelf herscheppen?

Mensen kunnen soms wel eens zeggen: "Ik ben er een nieuw mens door geworden." "Ik ben als herboren teruggekomen". We zouden het wel willen: nieuwe mensen worden; al het oude achter ons laten.

We gaan 'recreëren'; want we zijn wel moe geworden het afgelopen jaar. Mensen hebben het vreselijk druk, daarom hebben ze vakantie nodig. Dan gaan ze 're-creëren', zodat ze er daarna hopelijk helemaal klaar voor zijn om er weer tegenaan te gaan.

Denk daar eens aan, als je van 't zomer al die mensen ziet recreëren: niks mis mee, maar werkelijke re-creatie, die blijvend effect oplevert: daar heb je Gods Geest voor nodig, Gods Scheppingskracht. Zonder de Geest van God kom je niet verder dan een beetje oplappen van het oude, na een lang seizoen de boel weer wat opkalefateren. Verder kom je niet, want het basismateriaal waar je mee werkt, dat is nog precies hetzelfde; daar is niks aan veranderd. Echte recreatie, herschepping komt er alleen als God Zijn Geest uitzendt. Re-creatie, Herschepping is een wonder van God.

Vakantie, geniet ervan; maar weet dat re-creatie nog wat anders is. Die haal je niet uit een gids van een reisbureau, daar heb je een andere gids (de Bijbel) voor nodig. En die brengt je op een plek die op geen enkele landkaart op aarde te vinden is: bij het hart van God, je hemelse Vader.

In de stressvolle tijd waarin we leven, hebben mensen een grote behoefte aan rust en ontspanning.

Even alles loslaten; de accu opladen; een beetje bijkomen om er straks weer tegenaan te kunnen; een beetje nieuw worden. Als je goed bent uitgerust, voel je je 'een ander mens'.

'Zo is dan wie in Christus is een nieuwe schepping!' – door in Jezus te geloven, ben je dat nu al. Door een relatie met de Heer veranderen je, word je echt een ander mens (net als door elke relatie trouwens!); want 'waar je mee omgaat, daar word je mee besmet'.

God is al met u aan het werk, op het moment dat u deze woorden leest: 'Zo is dan wie in Christus is een nieuwe schepping.' Het Bijbelwoord zegt niet: 'jullie moeten allemaal nieuw worden', nee: in wezen ben je het al. Door je open te stellen voor God, voor het werk van zijn Geest krijgt je leven een andere richting: het leven wordt aanvaard als een geschenk.

'Het oude is voorbijgegaan, het nieuwe is gekomen.'

Paulus, die deze woorden schrijft, heeft dat in zijn eigen leven wel op een heel bijzondere manier ervaren: van een vervolger van degenen die geloofden dat Jezus de Messias was, werd hij tot een vurig pleitbezorger van de Weg van de Messias! Maar het geldt ook in algemene zin: de machten van deze wereld, de zonde en de dood, de duivel, ze zijn overwonnen. Ze zijn er nog wel, ze laten zich nog wel gelden, maar dat zijn stuip trekkingen. Jezus heeft de overwinning behaald. Hij heeft ons met God verzoend: een schone lei.

'Toekomst' is in de Bijbel niet: de verste verte, maar: God komt op ons toe. De toekomst is al begonnen! Gods Scheppingswerk gaat door. Als wij het Hem toestaan, maakt God door de Heilige Geest ons nu al tot nieuwe mensen. Mensen die in een nieuwe verhouding staan tot God en in een nieuwe verhouding tot elkaar; vol van zijn Liefde. En eenmaal worden alle dingen nieuw: een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.

ds. Bas Urgert